

בארמון הזה בענו גדה המישפחה הערבית העשירה ביותר בישראל: האחים בולוס, שחברת החציבה שלהם היא החברה הערבית הראשונה המגיעה אל הבורסה

איש השיש

בפתח ביתו של איבראהים בולוס ניצב, זקוף ואצילי, מוקף בעצי צים, שריון אבירים מוקפף. שריון שלם. מכך רגל ועד ראש, וכידו פגיון. איבראהים בולוס כמוהו כשריון הזה: מוגן, זהיר, נזהר. את דבריו הוא עוטף במעטה של ריפלומטיות שקולה. חושב באריכות לפני כל מילה. אומר רק מה שצריך, רק מה שנראה נכון. הוא יודע שהוא מאוד זהיר, ואת זאת הוא מייחס להנפקה הקרובה בבורסה. מוטב להזהר עכשיו, לא לומר אף לא מילה מיותרת שעלולה לפגוע בהנפקה ובמכירת המניות אחר-כך.

חברת האחים בולוס, מיפעלי גרניט ושיש בע"מ, המוערכת ב-12.6 מיליון שקלים, עומדת להנפיק מניות בשווי של 4.2 מיליון שקלים. במסגרת ההנפקה תציע החברה לציבור 1.87 מיליון מניות בנות שקל אחד ו-1.87 מיליון כיתבי-אופציה הניתנים להמרה במניות בנות שקל. המהווה 25 אחוזים מכלל מניותיה של החברה, ייצאו למיסחר בעוד חודשיים.

תהיה זו החברה הערבית הראשונה המנסה לגייס הון מהציבור בבורסה. האחים בולוס מאמינים כי הנפקת המניות שלהם תיחטף כמו שוקולד חרש, טרי, שמבטיח הרבה הבטחות. הערבים יקנו. גם בגלל גאוה לאומית וגם מפני שהם מאמינים בחברה שלנו, יודעים שבאמצעות המניות שלנו יוכלו להרוויח הרבה כסף, אומר איבראהים בולוס.

אני לא מבין למה הערבים לא נכנסו לבורסה עד עכשיו. אולי פחדו פסור גרעון פישלזון מהחוג לכלכלה קודם לחתימת ההסכם נברקנו אצל רשמי החברות. הבדיקות היו קפדניות מאוד. אולי בגלל זה שאנחנו ערבים. אולי הם בורקים כך כל חברה חדשה. נראה שהערבים, שאינם מעורים היטב בחיי המשק, פוחדים מהתהליך הזה. עכשיו, כשיראו שאנחנו עשינו את זה, אני מקווה שגם חברות ערביות אחרות יעזו.

באוניברסיטת תל-אביב. בדר-ריכל, חברה מבקשת להכנס לבורסה כשהיא רוצה להתרחב ולגייס הון מהציבור. לשם כך עליה להעביר חלק ממניותיה לרדי הציבור. מרבית החברות הערביות הן חבי רות מישפחתיות, שכנראה אינן מעוניינות להנפיק חלק ממניותיהן לזרים. ואם בנוסף על כך, יש להן די הון משל עצמן, ואין להן תוכניות התרחבות, לשם מה עליהן להיכנס לבורסה?

לי אין זה נראה תמוה שהערבים אינם סוחרים בבורסה. אין זאת אומרת שאין להם חלק פעיל בחיי הכלכלה הישראלית. גם חברות יהודיות רבות אינן סוחרות בבורסה.

בבורסה סוחרות רק 270 חברות, אומר נתן שילה, המישה למנכ"ל הבורסה. למעשה, קיימות אלפי חבי רות יהודיות שאינן מבקשות לסחור בבורסה. מיספרן של החברות הערביות קטן יותר מאלה היהודיות. אני בטוח שאם ייערך סקר אחוזי יתברר שאך טיבעי הוא שיחסיית למיספרן, אף לא חברה ערבית אחת הצטרפה בבורסה. אין לכך כל קשר לפוליטיקה או לגיזענות. אנו מתייחסים לנושא בצורה

תושביו מתפרנסים מגידול צאן וזיתים. אביהם היה פלח בעל-אדמות, יוניי אורתודוכסי ברתו. שישה ילדים נולדו לו, שלוש בנות. הבנות נשואות ומת-גורות בכעניה ובכפרים הסמוכים. משלושת הבנים נותרו רק שניים. איבראהים, 54, ובולוס, 49. הבכור נפטר לפני 30 שנה.

בארמת הגליל יש הרבה שיש, אומר בולוס בולוס, האח הצעיר, שהוא הממחה המישפחתי לחציבה ולעיבור שיש וגרניט. גם באדמות של אבא היה שיש. אחינו הבכור היה הראשון מבני המישפחה שהתחיל להתעניין בשיש הזה. לאט-לאט נתפסתי גם אני לשיש.

הייתי מצטרף אל הפועלים המ-חפשים. מגיעים לסלע שנראה טוב, מלא שיש בריא. מקישים עליו. אם באמת זה סלע של שיש, יש לו צליל מיוחד. קשה להסביר מהו הצליל. מי שמכיר, מזהה אותו ממרחקים. האבן מדברת, היו הפועלים אומרים. גם הצורה החיצונית מסגירה את סודות הסלע. אבן בעלת מיספר שכבות יש לה סיכויים רבים להתגלות כאבן-שיש. ואני, שהייתי ילד קטן, נשמתי והרחתי את השיש, עד שנכנס לרם שלי, והוא זרם בתוכי.

מילחמת העצמאות קטעה את הת-הבנת השיש. הכפר בעינה התמלא במבוכה. תושביו לא גורשו. למרות שלמולם הטוב נותרו על אדמתם, הם ידעו ימים קשים ואכזריים. איבראהים בולוס, כמו רבים מבחורי בעינה ושכניהם, נלקח למחנה-מעצר בעתלית. המישה חודשים ישב שם, עבד בעבודות-ידחק וחזכה ליום ה-שיחרור. בולוס אינו מוכן להרחיב את הדיבור

העשירים משכם ורמאללה משתמשים בשיש בבתיהם, יותר מאשר היהודים

על התקופה ההיא. לא טוב לערוב פוליטיקה במיסחר, הוא אומר ומת-חמק שוב ושוב מכל שאלה. רק: חזרת לכפר. התפתחנו. הכפר התרחב, אבל לא כמו השוכנים היהודים בסביבה. חוברנו לרשת המים רק ב-1964. חשמל קיבלנו ב-1976.

אחרי המלחמה, כשכולם, ערבים ויהודים, נרגעו קצת, חזרו שלושת האחים בולוס לחפש שיש. גילינו ארבע מחצבות עשירות, מלאות בשיש בריא, אומר בולוס בולוס. חלק מאר-מותיהן של המחצבות חכרנו ממינהל-מקרקעי-ישראל. חלק אחר קיבלנו

מיקצועית גרידא. חברה שמחזור העסקים שלה גדול דיו — ארבעה מיליון דולר לחברה רגילה ו-2.5 מיליון דולר לחברה תעשייתית — ושפעלה בעבר לפחות שנתיים, יכולה להירשם למיסחר בבורסה, בין אם היא ערבית או יהודית.

האבן מדברת
ראחים איבראהים ובולוס בר-לוס (בולוס: הצורה הערבית של פאולוס) נולדו בכפר בעינה שבגליל התחתון. כפר קטן, 1300 נפשות, רוב

נטש את כל עיסוקי הפוליטיקה. בתצלום משמאל: איבראהים היום. בביתו שבעכו. עם נכדו, בתו אשתו. מאחור. במרכז. אחד מבניו של בולוס בולוס.

איבראהים לפני 30 שנה. בכפר בעינה שב-גליל, היה איבראהים (בתצלום מימין: עם אשתו, נדיה) פעיל פוליטי. היום הוא כבר